ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οἱ νέοι τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἡ πνευματικὴ ζωή

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. ΜΠΕΛΕΖΙΝΗ

Ἂν μποῦμε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ τελευταῖες τάξεις ἑνὸς γυμνασίου καὶ ρωτήσουμε: Ποιὸ σύγχρονο ζωγράφο ξέρετε, ποιὸν ἀξιόλογο λογοτέχνη ἢ ποιητή, ποιὸ θεατρικὸ ἢ κινηματογραφικὸ σκηνοθέτη, εἶναι ζήτημα ἂν στοὺς 20 θὰ τύχει ἕνας ποὺ θὰ μισοθυμᾶται τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. Ἴσως μάλιστα ἡ ἀναλογία αὐτὴ ἀποδειχτῆ πολὺ αἰσιόδοξη, ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ γυμνάσια τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων.

Ἂν ὅμως ζητήσουμε ὀνόματα καὶ δευτερευόντων ποδοσφαιριστῶν (χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει πὼς δικαιολογεῖται, σήμερα, καμιὰ προκατάληψη κατὰ τοῦ ὁμαδικοῦ ἀθλητισμοῦ τῆς σφαίρας), ἢ ὀνόματα ἠθοποιῶν τῆς σειρᾶς, δὲν θὰ προφθαίνουμε νὰ ξεχωρίσουμε τὶς ἀπαντήσεις ἀπὸ τὴν εὐχάριστη βουή, ποὺ θὰ ξεσηκώσουν οἱ νεανικὲς φωνές.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς προχειρης ἔρευνας θὰ ἦταν ἀποκαρδιωτικό. Καὶ θὰ ἀποδειχνόταν θλιβερώτερο, ἂν ἡ ἔρευνα συνεχιζόταν στὴν ἐξωσχολικὴ ζωή.

Μαθητές, ποὺ στὸ γυμνάσιο ξεχωρίζουν γιὰ τὴν ὀξύνοια καὶ τὴν ἐπιδοσή τοὺ, ποὺ πέρνουν ἄριστα στὰ Νέα Ἑλληνικά, ὅταν ἀποφοιτοῦν, διαβάζουν τὰ ρηχότερα ἀπὸ τὰ συναισθηματικὰ μυθιστορήματα καὶ συγκινοῦνται μὲ τὶς βλακωδέστερες ἀπὸ τὶς δῆθεν «κοινωνικὲς» ταινίες.

«Κανεὶς ἂς μὴ νομίσει ὅτι ἀντιπαθῶ τοὺς νέους» ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Ἰσοκράτης. «Οὔτε ποὺ νομίζω ὅτι αὐτοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ ὅσα συμβαίνουν».

Καί, μολονότι δὲν πιστεύω στὸ ἀπόλυτα ἀνεύθυνο τῶν νέων, γιατὶ κάτι τέτοιο θὰ ἦταν ἴσως ἀπὸ τὰ συνήθη τεχνάσματα, γιὰ νὰ τοὺς ὑποβιβάζουμε στὴν κατηγορία τῆς «εὐπλαστης ὕλης», νὰ τοὺς ἀρνούμεθα, δηλαδή, τὴν ὑπεκειμενικότητά τους, καταλαβαίνω τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀθηναίου ρήτορα. «Εἶμαι πεπεισμένος» μάλιστα — γιὰνὰ ἐξαντλήσουμε τὸ χωρίο τοῦ Ἰσοκράτους — «ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς διόλου δὲν εὐχαριστοῦνται μ' αὐτὴ τὴν κατάσταση, ποὺ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ περνοῦν τὸν καιρό τους μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἠθικὴ χαλαρότητα», τὴν πνευματικὴ ὀκνηρία καὶ ἀδιαφορία τουλάχιστον.

Ἐκεῖ ποὺ βρίσκονται τὰ πνευμαντικὰ πράγματα σ' ἕνα ἀστικὸ κέντρο, ὅπως ἡ Πάτρα, γιὰ νὰ καλλιεργήσει ἕνας νέος ἄνθρωπος πνευματικὰ διαφέροντα, θὰ πρέπει νἄχει καλὴ τύχη. Μόνος του δύσκολα θὰ δεχτῆ τὸ πρῶτο κέντρισμα. Θὰ χρειαστῆ ἕνας φίλος, ποὺ πρῶτος ἔτυχε νὰ συνεπαρθῆ ἀπὸ ἕνα καλὸ μυθιστόρημα, χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνει καὶ καλά, βέβαια, ἕνας δικός του μὲ τὸ λογοτεχνικὸ περιοδικὸ στὴν τσέπη, ἕνας πατέρας, ποὺ διακριτικὰ ἔμπασε τὸ γιό του στὸν κόσμο τῆς μουσικῆς.

Ἀλλιῶς θὰ τὸν κερδίσει τὸ φθηνὸ ἔντυπο, ὁ μέτριος ἢ κακὸς κινηματογράφος, τὸ ἀνέμπνευστο καὶ φαινομενικὰ ἀκίνδυνο καὶ ἀθῶο, ἔστω, ἀλλά, στὸ βάθος, ἐκφαυλιστικό, γιὰ τὴν καλαισθησία, τὴν αἰσθαντικότητα καὶ τὴν κρίση του βιβλίο.

Καὶ θὰ πρέπει τὸ πρῶτο κέντρισμα νὰ εἶναι ἰσχυρὸ καὶ ἡ πρόγευση τῶν πνευματικῶν καρπῶν γενναία, γιὰ νὰ μὴν ἀπογοητευθῆ ἀπὸ τὶς πρῶτες κιόλας δυσκολίες. Γιατὶ χρειάζεται ἀγωγὴ καὶ μύηση καὶ κινηματογράφο, ἀκόμη, γιὰ νὰ νοιώσει κανείς. Καὶ ἡ μύηση δὲν κατορθώνεται μονομιᾶς. Χρειάζεται νὰ μάθει κανεὶς λίγο μὲ λίγο τὴ γλῶσσα εἴτε τῆς ὀθόνης εἴτε τῆς ζωγραφικῆς εἴτε τῆς μουσικῆς κλπ. Δὲν ὑπάρχει κανένα ἀγαθὸ τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ νὰ μὴν ἀπαιτεῖ προσπάθεια γιὰ τὴν κατάκτησή του.

Ἡ εὐθύνη γιὰ τὴν διάπλαση πνευματικῶν ἀνθρώπων ἀνήκει πρωταρχικὰ στὴν παιδεία, τὴ σχολικὴ παιδεία. Ἂν, ὅπως ἐλπίζουμε, τὸ μάθημα τῶν Νέων Ἑλληνικῶν πάρει τὴ θέση ποὺ τοῦ ἀξίζει, ὁ φιλόλογος θὰ ἐπωμισθῆ κι' αὐτὸ τὸ βάρος: νὰ πείσει τὰ παιδιὰ πόση πλήρωση ψυχῆς προσφέρουν οἱ πνευματικοὶ θησαυροὶ καὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος, σὲ ποιὰ πνευματικὴ πανήγυρι καλοῦνται ὅπου ἀνεξάντλητα καὶ τὰ θεάματα καὶ τὰ ἀκροάματα κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατερικοῦ κειμένου, ἂν ἀρχίσουν νὰ νοιάζονται γιὰ τὴν ζωὴ γύρω τους καὶ τὸ πνεῦμα, γύρω τους καὶ μέσα τους.

Τὸ σχολεῖο, λοιπόν, βαρύνει ἡ εὐθύνη νὰ θεμελιώσει στὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν τὰ πρῶτα ἐκεῖνα στοιχεῖα, ποὺ θὰ τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ ὁλοκληρωθοῦν σὲ πνευματικοὺς ἀνθρώπους. Ἀλλά, συγχρόνως, βαρύνει καὶ τὴν ἐξωσχολικὴ πνευματικὴ πραγματικότητα, τὴν παιδεία τῆς πολιτείας στὴν εὐρύτερη ἔννοια τῆς λέξεως. Ὅταν δὲν λειτουργοῦν θέατρα, πῶς μποροῦμε ν' ἀπαιτήσουμε ἀπὸ τοὺς νέους θεατρικὴ ἀγωγή. Ὅταν δὲν τοὺς καθοδηγοῦμε στὴ μελέτη τῆς λογοτεχνίας καὶ τῆς ποιήσεως, πῶς δικαιούμεθα ν' ἀπαιτήσουμε ἀναγνῶστες τῆς ποιήσεως; Ὅταν ἀνακόπτουμε, ἀντὶ νὰ κατευθύνουμε, τὴν ὁρμὴ τους, τὴ νεανική, ἀσφαλῶς, τὴν ἐνθουσιώδη, τὴν ἄκριτο, κάποτε, τὴν ἄμετρη, πολλὲς φορές, πῶς μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε ὅτι θὰ ἔχουμε ποτὲ στὴν ἄνισα ἀναπτυσσομένη πόλη πνευματικὸ κοινό;

Ὅταν δὲν τοὺς καλοῦμε νὰ συζητήσουμε πάνω σὲ μιὰ ταινία καλὴ ἢ κακή, γιατὶ ἦταν καλὴ ἢ κακὴ καὶ ποιὸς εἶναι ὁ κινηματογράφος — διέγερση τῶν αἰσθήσεων καὶ ποιὸς ὁ κινηματογράφος — τέχνη, ἀλλὰ διαγράφουμε τὸν κινηματογράφο πρόρριζα καὶ τὴν λογοτεχνία πρόρριζα καὶ ὅ,τιδήποτε δὲν εἶναι στὰ μέτρα μας καὶ στὶς προκαταλήψεις μας, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ θρησκεύεσθαι, ὅταν βγαίνει ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἁπλῆς καθηκοντολογίας, πῶς δικαιούμεθα νὰ ἐπιτιμοῦμε τοὺς νέους καὶ νὰ παραπονούμεθα γιὰ τὴν πνευματική τους ἀδιαφορία;

Θὰ ἦταν, ὡστόσο, πολὺ λίγο ὀρθὴ ἡ ὑπεραισιόδοξη ἄποψη πὼς καὶ σὲ μιὰ ἰδεώδη, ἀκόμα, σχολικὴ παιδεία καὶ ἐξωσχολικὴ ἐπιμόρφωση, ὅλοι ἀνεξαίρετα οἱ ἄνθρωποι θὰ γίνονταν πραγματικοὶ λατρευτὲς τῆς ποιήσεως ἢ ζητητὲς τῆς ἀλήθειας ἢ φλεγόμενες θρησκευτικὲς ὑπάρξεις ἢ ἀθλητὲς τῆς ἀρετῆς.

Ἀλλά, πάντως, ὅσο οἱ ἀφορμὲς ποὺ τοὺς παρέχουμε εἶναι περισσότερες καὶ τὰ κεντρίσματα ἐντονώτερα, τόσο πιὸ πολλὲς ἐλπίδες ὑπάρχουν ν' ἀναδυθῆ στὴ ψυχὴ ὁλοένα καὶ περισσότερων νέων αὐτὸ ποὺ εἶναι δικό τους, ἂν τὸ θέλουν γιὰ δικό τους: «τὸ μέσα πλοῦτος».

Λοιπόν; Πνευματικὲς ἐστίες καὶ ἐπιμορφωτικὰ κέντρα! Πολλοὶ νέοι, περισσότεροι ἀπ' ὅσον φανταζόμασε, διψοῦν γιὰ πνευματικὴ ζωή.

Α. ΜΠΕΛΕΖΙΝΗΣ

Η ΑΤΕ ΘΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥΣ ΕΚΤΡΟΦΕΙΣ ΙΝΔΙΑΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Οἱ ἐκτροφεῖς ἰνδιάνων θὰ ἐνισχυθοῦν διὰ δανείων τῆς ΑΤΕ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιουσῶν μέχρι τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐξ. τροφῶν πρὸς διατροφὴν τῶν ἰνδιάνων των. Ἐξ ἄλλου θὰ παρασχεθῆ εἰς τούτους οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐξικνουμένη μέχρι δραχ. 5.000 κατὰ ἰνδιανοτρόφον διὰ τὴν ἀγορὰν μέχρις 100 ἰνδιάνων πρὸς παραγωγὴν καὶ πάχυνσιν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουν ἐξασφαλίσει τὰς ἀναγκαιούσας διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἰνδιάνων τροφάς.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ὁ κ. Γεώργιος Λαμπρόπουλος ἐλεγκτὴς τοῦ 2ου ΚΤΕΛ κατέθεσεν ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Βάρδας δραχ. 1.000 ἀντὶ μνημοσύνου εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος υἱοῦ του Ἀνδρέα.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Πτωχὸς οἰκογενειάρχης, φυματικὸς καὶ χωρὶς πόρους ζητεῖ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν φιλανθρώπων διὰ νὰ ἀντιμετωπίση τὰς δαπάνας μεταφορᾶς τῆς ἀσθενοῦς θυγατρός του εἰς τὸ νοσοκομεῖον Βούλας πρὸς χειρουργικὴν ἐπέμβασιν. Πᾶσα προσφορὰ δεκτὴ εἰς τὸ φαρμακεῖον Γ. Βασιλοπούλου, Κανακάρη καὶ Ἁγίου Νικολάου.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 909)1964 ἀποφάσεώς του ἐνέκρινε τὴν ἵδρυσιν σωματείου ὑπὸ τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ταξὶ Πατρῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ταξὶ Πατρῶν» μὲ ἕδραν τὰς Πάτρας καὶ σκοπὸν τὴν προαγωγὴν τῶν ἠθικῶν, ἐπαγγελματικῶν, καὶ οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν καὶ διέταξε τὴν δημοσίευσιν περιλήψεως αὐτῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι «Νεολόγος Πατρῶν καὶ τῷ «Δελτίῳ Δικαστικῶν δημοσιεύσεων» Τ. Ν. ἐν Ἀθήναις καὶ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ σωματείου μετὰ τὴν τελεσιδικίαν εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν.

Πάτραι τῇ 7η Ἰουλίου 1964

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

ΛΑΜΠΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΕΜΒΕΡ ΧΟΤΖΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΟΝ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΟΤΙ ΩΡΓΑΝΩΣΕ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΝ "ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΝ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ ('Ἰδ. Ὑπ.). Ἡ Ἀλβανία προετοιμάζει τὸ ἔδαφος πρὸς δημοσίευσιν τῶν λεπτομερειῶν μιᾶς συνωμοσίας τοῦ κ. Κρουστσεφ, ἡ ὁποία ἀπεσκόπει εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Στάλιν. Τοῦτο ἀπεκάλυψεν ὁ Ἐμβὲρ Χότζα εἰς ἕνα λόγον του, ποὺ ἐξεφώνησε προσφάτως εἰς τὰ Τίρανα.

—Ὁ κ. Κρουστσεφ, προσέθεσεν ὁ Ἀλβανὸς δικτάτωρ, καὶ οἱ ὀπαδοί του, εἶναι πραγματικοὶ ἐγκληματίαι. Εἶναι κακοῦργοι, συνωμόται καὶ μηχανορράφοι, οἱ ὁποῖοι ἔδρων ἐκ τῶν παρασκηνίων καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τώρα ὑψώνουν τὰς φωνάς των ἐκ νέου. Εἶναι οἱ συνωμόται ποὺ εἶχαν τὴν ἀναισχυντίαν νὰ μᾶς εἴπουν φανερά, ὡς ἔκαμεν ὁ Ἀναστὰς Μικογιάν, ὅτι εἶχαν καταστρώσει μίαν συνωμοσίαν διὰ νὰ δολοφονήσουν τὸν Στάλιν.

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Ἐμβὲρ Χότζα, ἔρχεται νὰ προστεθῆ εἰς προηγουμένους ἰσχυρισμούς του ὅτι ἡ Ἀλβανία κατέχει ἀδιαψεύστους μαρτυρίας περὶ ἐγκληματικῶν πράξεων τοῦ κ. Κρουστσεφ.

Δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστὸν ἐὰν αἱ μαρτυρίαι περὶ συνωμοσίας πρὸς δολοφονίαν τοῦ Στάλιν, συνίστανται μόνον εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνομιλιῶν τῶν Ἀλβανῶν ἐπισήμων μὲ τὸν κ. Μικογιάν, ἢ ἄλλας ἀποδείξεις. Ὁ ἴδιος ὁ κ. Κρουστσεφ ἐξεδήλωσε μεγάλον πόνον καὶ ἔχυσε ἄφθονα δάκρυα εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Στάλιν, τὴν περιγραφὴν δὲ αὐτὴν περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του ἔδωσεν εἰς περυσινὸν λόγον του ἐνώπιον συνεδρίου συγγραφέων, εἰς τὸ ὁποῖον προσεπάθησε νὰ δικαιολογήση τὴν ἀδυναμίαν τῶν Ρώσων ἡγετῶν νὰ προλάβουν τὰ ἐγκλήματα τοῦ Στάλιν.

—Τὰ δάκρυά μας ἐκεῖνα, εἶπεν, ἦσαν εἰλικρινῆ, παρ' ὅλον ὅτι ἐγνωρίζαμεν τὰ ἐλαττώματα τοῦ Στάλιν. Ἐτρέφομεν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ πρόσωπον του. Οἱ Ρῶσοι ἡγέται ἦσαν ἐν γνώσει τῶν γενομένων συλλήψεων, ἀλλὰ δὲν εἶχαν σκεφθῆ ὅτι οἱ συλλαμβανόμενοι πολῖται ἦσαν ἀπολύτως ἀθῶοι, περὶ τῆς καταχρήσεως δὲ τῆς ἐξουσίας ἔλαβον γνῶσιν μόνον μετὰ τὸν θάνατόν του καὶ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν μηχανορραφιῶν τοῦ Μπέρια.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ

Ἐν τούτοις, εἰς τὸν μυστικόν του λόγον τοῦ 1956 ὁ κ. Κρουστσεφ εἶπεν ὅτι τόσον ὁ ἴδιος ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι Ρῶσοι ἡγέται εἶχαν πλείστους λόγους νὰ φονεύσουν τὸν Στάλιν, ὁ ὁποῖος ἠτοιμάζετο νὰ στείλη εἰς τὸν θάνατον τοὺς πλείστους ἐκ τῶν συνεργατῶν του. Ὁ κ. Κρουστσεφ ἀνέφερε περαιτέρω μίαν συνεδρίασιν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τὸ 1952, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Στάλιν ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῆ, ὅτι ὁ Μολότωφ καὶ ὁ Μικογιάν, «αὐτοὶ οἱ παλαιοὶ συνεργάται τοῦ κόμματος μας», ὑπῆρξαν στόχοι ἀβασίμων κατηγοριῶν.

—Εἶναι, λοιπόν, πιθανόν, εἶχε προσθέσει ὁ κ. Κρουστσεφ, ὅτι ἐὰν ὁ Στάλιν εἶχε ζήσει ἐπί τινας μῆνας ἀκόμη, ὁ Μολότωφ καὶ ὁ Μικογιὰν δὲν θὰ ἦσαν σήμερον ἐδῶ, διὰ νὰ ἐκφωνήσουν τοὺς λόγους των. Ὁ Στάλιν διετήρει ἐπίσης τὴν μωρὰν καὶ γελοίαν ὑποψίαν ὅτι ὁ στρατάρχης Βοροσίλωφ ἦτο πράκτωρ τῶν Βρετανῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κρουστσεφ ἀνέφερε τὴν παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει εἰς αὐτὸν ὁ στρατάρχης Μπουλκάνιν: «Συμβαίνει ἐνίοτε νὰ προσκαλῆσαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Στάλιν ὡς φίλος καί, ὅταν εὑρεθῆς ἀπέναντί του, νὰ μὴ γνωρίζης ποὺ θὶ σὲ ἀποστείλη: Εἰς τὸ σπίτι σου ἢ εἰς τὰ κάτεργα».

—Προφανῶς, ἐσχολίασεν ὁ κ. Κρουστσεφ, ὁ Στάλιν ἐσχεδίαζεν ὁμαδικὴν ἐκτέλεσιν τῶν παλαιῶν μελῶν τοῦ Πολὶτ Μπυρώ.

Πολλοὶ ἐκ τῶν συντρόφων τοῦ Στάλιν εἰς τὸ Πολὶτ Μπυρὼ ἐξετελέσθησαν, πράγματι, μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1935—1939 καὶ ἄλλοι, ὡς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ οἰκονομικοῦ σχεδίου Βοζνεσσένκυ, ἐξετελέσθησαν ὀλίγον πρὸ τοῦ 1950. Ὀλίγον δὲ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Στάλιν ἐσχεδιάζετο νέα μεγάλη ἐκκαθάρισις.

Παρ' ὅλα αὐτά, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἡγετῶν, τοὺς ὁποίους κατωνόμασεν ὁ κ. Κρουστσεφ εἰς τὸν μυστικὸν λόγον του ὡς ἔχοντας ἀφορμὴν νὰ φοβοῦνται διὰ τὴν ζωήν των, φαίνεται νὰ εὑρίσκεται εἰς πολιτικὴν δυσμένειαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Οἱαδήποτε ἀλήθεια καὶ ἂν ὑπάρχη εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν καταγγελιῶν τοῦ κ. Κρουστσεφ, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξη ἀμφιβολία περὶ τοῦ ὅτι αἱ πράξεις καὶ τὰ σχέδια τοῦ Στάλιν ἦσαν ἐγκληματικά. Ὁ κ. Κρουστσεφ, ὁμιλῶν εἰς τὸν Χάρριμαν περὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Στάλιν, τοῦ ἀνέφερε τὸ δεῖπνον, εἰς τὸ ὁποῖον παρευρέθη ὁ ἴδιος ὁ κ. Κρουστσεφ εἰς τὴν ἐξοχικὴν ἔπαυλιν τοῦ Στάλιν. Ὁ τελευταῖος ἦτο εὐδιάθετος καὶ ἐπέρασε πολὺ εὐχάριστα ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Τὴν ἑπομένην ποὺ ἦτο Κυριακή, ὁ Στάλιν δὲν ἔκαμε τὴν συνήθη τηλεφωνικὴν του πρόσκλησιν πρὸς τοὺς συνεργάτας του. Τὴν Δευτέραν δὲν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Μόσχαν καὶ τὸ βράδυ ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωματοφυλακῆς «μᾶς ἐτηλεφώνησεν ὅτι ὁ Στάλιν ἦτο ἀσθενής». Ὅλοι οἱ Ρῶσοι ἡγέται ἔσπευσαν εἰς τὴν ἔπαυλιν, ἀλλ' ὅταν εἰσῆλθαν, ὁ Στάλιν εἶχεν ἀπολέσει τὰς αἰσθήσεις του. Μετ' ὀλίγον συνῆλθεν ἐπί τινας στιγμὰς καὶ ὅταν οἱ συνεργάται του εἰσῆλθαν εἰς τὸ δωμάτιόν του, εἶδαν μίαν νοσοκόμον, ἡ ὁποία τοῦ ἔδιδε τροφὴν· μὲ τὸ κουτάλι.

—Μᾶς ἔσφιξε τὸ χέρι, προσέθεσεν ὁ κ. Κρουστσεφ καὶ ἠθέλησε νὰ ἀστειευθῆ μαζί μας, μειδιῶν ἀσθενῶς καὶ δεικνύων μὲ τὸν ὑγιᾶ βραχίονά του ἕνα πίνακα ὑπεράνω τῆς κλίνης του, εἰκονίζοντα ἀμνόν, τὸν ὁποῖον ἔτρεφε μὲ κουτάλι μία κοπελλίτσα. Μετ' ἀρκετὴν ὥραν ἀπέθανεν. Ἔκλαυσα. Εἰς τὸ κάτω—κάτω εἴμεθα μαθηταί του καὶ τοῦ ὠφείλαμε τὰ πάντα. Ὅπως ὁ Μέγας Πέτρος, ὁ Στάλιν κατεπολέμησε τὴν βαρβαρότητα διὰ βαρβάρων μέτρων, ἀλλ' ἦτο μέγας ἀνήρ.

ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ "ΜΠΙΖΝΕΣ,,

Οἱ γκάγκστερς ἐπενδύουν εἰς νομίμους ἐπιχειρήσεις τὰ παράνομα κέρδη των

ΙΔΡΥΟΥΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. ('Ἰδ. ὑπ.). Συμφώνως πρὸς τὰ τελευταῖα ἐπίσημα δεδομένα, τὸ ὀργανωμένον ἔγκλημα εἰς τὴν Ἀμερικὴν «ἀποδίδει ἐτήσιον εἰσόδημα δισεκατομμυρίων». Καὶ οἱ ἀρχιγκάγκστερς ἀντιμετωπίζοντες τὸ πρόβλημα τί νὰ κάμουν τὰ παράνομα πλούτη των, ἐπιδίδονται ὁλονέν περισσότερον εἰς διαφόρους νομίμους ἐπιχειρήσεις. Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπασχολεῖ τὰς ὁμοσπονδιακὰς, πολιτειακὰς καὶ τοπικὰς ἀρχὰς εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν.

Τοὺς τελευταίους μῆνας ἀνεκαλύφθη ὅτι γκάγκστερς μὲ ἐγκληματικὸν παρελθὸν διεισδύουν εἰς ἐπιχειρήσεις ἑκατομμυρίων δολλαρίων - Τραπέζας, μεσιτικὰ γραφεῖα τῆς Γουὼλ Στρήτ, κτηματικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ μεγάλας ἑταιρίας κοινῆς ὠφελείας.

Εἶναι πλέον σαφὴς ἡ εἰσβολὴ τοῦ ὑποκόσμου εἰς τὰ νομίμους ἐπιχειρήσεις εἰς μεγάλην κλίμακα. Μέλη τοῦ ὑποκόσμου ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν Μαφφίαν ἔχουν ἀποκτήσει παρανόμως τόσον πολλὰ χρήματα, ὥστε ἐπιδιώκουν μὲ κάθε τρόπον νὰ τὰ τοποθετήσουν ἐπωφελῶς.

Συμφώνως πρὸς ἐπισήμους πληροφορίας, ἡ διείσδυσις τοῦ ὑποκόσμου εἰς τὰς ἀμερικανικὰς ἐπιχειρήσεις παρουσιάζει τὴν ἑξῆς εἰκόνα:

Μόνον εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ὁ εἰσαγγελεὺς Ρόμπερ Μοργκεντάου, ὑπολογίζει τὰς ἐπενδύσεις τοῦ ὑποκόσμου εἰς ἀκίνητα εἰς «ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων». Μέλη τῆς Μαφφίας εἶναι κύριοι μέτοχοι μιᾶς ὁμάδος ποὺ διαθέτει δύο περιφήμους οὐρανοξύστας.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς μετόχους εἶναι διαβόητος ἐγκληματίας καὶ ἀρχηγὸς μιᾶς «οἰκογενείας» τῆς Μαφφίας, ποὺ κατηγορεῖται διὰ πολλοὺς φόνους.

Ἐπίσης λέγεται ὅτι γκάγκστερς εἶναι μέτοχοι ἑνὸς ἀπὸ τοὺς γνωστοτέρους οὐρανοξύστας τοῦ Μανχάτταν.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, τοὐλάχιστον ἕνα πασίγνωστον ξενοδοχεῖον, ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἐγκληματίας. Γκάγκστερς εἶναι ἐπίσης ἰδιοκτῆται διαφόρων ξενοδοχείων καὶ μοτὲλ εἰς τὸ Μαϊάμι, Μαϊάμι Μπήτς, Λὰς Βέγκας, Ντηρόϊτ, Σικάγο καὶ ἄλλας πόλεις. Ἐπίσης αἱ ἀρχαὶ ἄλλων μεγάλων πόλεων εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, γνωρίζουν ὅτι σπουδαῖα ἀκίνητα ἀνήκουν εἰς γνωστοὺς ἐγκληματίας. Εἰς τὸ Τζάκσον τῆς Ἀριζόνας, δύο γκάγκστερς, ἀπέκτησαν ὁλόκληρα τετράγωνα εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ πολλὰ ἄλλα κτήματα.

Εἰς τὸ Ντηρόϊτ, μία Τράπεζα, ποὺ τώρα ἐρευνᾶται, ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς γκάγκστερς.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ γκάγκστερς νέμονται τὴν βιομηχανίαν ἐνδυμάτων, ποὺ συγκεντρώνεται εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔγιναν ἑκατομμυριοῦχοι.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐφ—Μπί—Ἄϊ Ἔντγκαρ Χοῦβερ θεωρεῖ ὡς ἀπειλὴν τὴν εἰσβολὴν τοῦ ὑποκόσμου εἰς τὰς νομίμους ἐπιχειρήσεις. Λέγει, ὅτι ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἐγκληματίας νὰ ἀποκτοῦν μίαν «ἀξιοπρεπῆ πρόσοψιν» διὰ τὰς παρανόμους δραστηριότητάς των.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Συμμετασχών, κατόπιν ἐπιμόνου—τιμητικῆς δι' ἐμέ—παρακλήσεως τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῆς πρὸς τοῦτο ἐπίσης τιμητικῆς ἐπιστρατεύσεώς μου ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ἐκπολιτιστικοῦ Συλλόγου Περιφερείας Ἁγίου Διονυσίου, ὡς ὑποψήφιος εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω ἐκ βαθέων τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὸν κ. πρόεδρον καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιόν του, διὰ τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν μοὶ προσεγένετο τιμήν, αὐτοῖς δὲ καὶ εἰς τὰς ἀξιοτίμους κυρίας καὶ κυρίους συμπολίτας μου τοὺς τιμήσαντάς με διὰ τοῦ σταυροῦ προτιμήσεως, τὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ νὰ δηλώσω ὅτι οὐδὲ στιγμὴν θὰ παύσω ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς μαθητιώσης νεολαίας καὶ ἐξυψώσεως τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ αὐτῆς ἐπιπέδου.

ΑΛΕΞ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων τῶν μαθητῶν Μέσης καὶ Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως

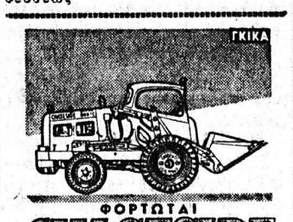

ΦΟΡΤΩΤΑΙ
CHASESIDE
ΕΤΟΙΜΟΠΑΡΑΔΟΤΟΙ
Οἱ ἰσχυρότεροι φορτωταὶ μὲ τὰ περισσότερα πλεονεκτήματα κατασκευασμένοι ἀπὸ τὸν ἀρχαιότερο Ἀγγλικὸ οἶκο κατασκευῆς φορτωτῶν ἐπὶ ἐλαστικῶν τροχῶν
CHASESIDE ENGINEERING CO BLACKBURN
Πεῖρα 39 ἐτῶν σᾶς ἐγγυᾶται τὴν καλυτέραν ἐκλογήν.
Ζητήσατε νὰ σᾶς ἐπιδείξωμε τοὺς φορτωτὰς CHASESIDE ἐν λειτουργίᾳ
ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ & ΕΙΣΑΓΟΓΕΙΣ
ΛΑΪΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΧΡΥΣΑΦΗΣ Ο.Ε
ΑΘΗΝΑΙ: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 25 ΤΗΛ. 818.823-818.824
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ 5, ΤΗΛ. 72.936

Α. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ - Α. ΙΓΓΛΕΣΗΣ
ΠΑΤΡΑΙ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94 - ΤΗΛ. 69-26

ΝΕΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ
ΕΙΔ